# HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a cincea)

3 mai 2007 *

În cauza T-219/04,

**Regatul Spaniei,** reprezentat de doamna N. Díaz Abad, în calitate de agent,

reclamant,

împotriva

**Comisiei Comunităților Europene,** reprezentată de domnul T. van Rijn și de doamna S. Pardo Quintillán, în calitate de agenți,

pârâtă,

având ca obiect o cerere de anulare a Regulamentului (CE) nr. 1438/2003 al Comisiei din 12 august 2003 de stabilire a normelor de punere în aplicare a politicii comunitare în domeniul flotei definite la capitolul III din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului (JO L 204, p. 21, Ediție specială, 04/vol. 7, p. 18),

* Limba de procedură: spaniola.

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE
(Camera a cincea),

compus din domnii M. Vilaras, președinte, F. Dehousse și D. Šváby, judecători,

grefier: doamna B. Pastor, grefier adjunct,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 21 noiembrie 2006,

pronunță prezenta

**Hotărâre**

## Cadrul juridic

1 Articolele 11-13 din capitolul III și articolele 30 și 36 din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului din 20 decembrie 2002 privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului (JO L 358, p. 59, Ediție specială, 04/vol. 6, p. 237) prevăd:

*„Articolul 11*

Adaptarea capacității de pescuit

(1) Statele membre instituie măsuri de adaptare a capacității de pescuit a flotelor lor pentru a obține un echilibru stabil și durabil între respectiva capacitate de pescuit și posibilitățile lor de pescuit.

(2) Statele membre în cauză se asigură că nivelurile de referință exprimate în GT și kW pentru capacitatea de pescuit la care se face trimitere în articolul 12 și alineatul (4) al acestui articol nu sunt depășite.

[...]

(4) În cazurile în care se acordă un ajutor public pentru retragerea unei capacități de pescuit ce depășește reducerea de capacitate necesară pentru respectarea nivelurilor de referință stabilite în articolul 12 alineatul (1), valoarea capacității retrase este dedusă automat din nivelurile de referință. Nivelurile de referință astfel obținute devin noi niveluri de referință.

(5) Pe navele de pescuit vechi de cel puțin 5 ani, lucrările de modernizare a punții principale pentru îmbunătățirea siguranței la bord, a condițiilor de lucru, a igienei și calității produselor pot mări tonajul navei, cu condiția ca aceste lucrări de modernizare să nu ducă la mărirea capacității de captură a navei. Nivelurile de referință din prezentul articol și din articolul 12 se adaptează în mod corespunzător. La stabilirea raportului între intrări și ieșiri de către statele membre, conform articolului 13, nu trebuie luată în considerare capacitatea corespunzătoare.

Normele și condițiile exacte aplicabile acestor măsuri pot fi adoptate în conformitate cu procedura stabilită în articolul 30 alineatul (2).

*Articolul 12*

Nivelurile de referință pentru flotele de pescuit

(1) Comisia stabilește pentru fiecare stat membru niveluri de referință exprimate în GT și kW pentru capacitatea totală de pescuit a navelor comunitare de pescuit sub pavilionul respectivului stat membru, în conformitate cu procedura stabilită în articolul 30 alineatul (2).

Nivelurile de referință reprezintă suma obiectivelor Programului de orientare multianual 1997-2002, stabilite pentru fiecare segment pentru 31 decembrie 2002 conform Deciziei 97/413/CE a Consiliului.

(2) Dispozițiile de aplicare a prezentului articol pot fi adoptate în conformitate cu procedura stabilită în articolul 30 alineatul (2).

*Articolul 13*

Programul de intrare/ieșire și reducerea capacității totale

(1) Statele membre gestionează intrările și ieșirile din flotă astfel încât, de la 1 ianuarie 2003:

(a) intrări ale unor noi capacități în flotă fără ajutor public se compensează prin retragerea prealabilă, fără ajutor public, a unei capacități cel puțin egale;

(b) intrări ale unor noi capacități în flotă cu ajutor public acordat după 1 ianuarie 2003 se compensează printr-o retragere prealabilă, fără ajutor public:

(i) a unei capacități cel puțin egale, pentru intrarea de noi nave cu un tonaj mai mic sau egal cu 100 GT sau

(ii) a cel puțin de 1,35 ori valoarea capacității, pentru intrarea de noi nave cu un tonaj mai mic sau egal cu [a se citi „mai mare de"] 100 GT.

(2) De la 1 ianuarie 2003 și până la 31 decembrie 2004, fiecare stat membru care decide să își asume noi angajamente în materie de ajutor public pentru reînnoirea flotei după data de 31 decembrie 2002 trebuie să realizeze o reducere cu 3 % a capacității totale a flotei sale pentru întreaga perioadă în comparație cu nivelurile de referință prevăzute în articolul 12.

(3) Dispozițiile de punere în aplicare a prezentului articol pot fi adoptate în conformitate cu procedura stabilită în articolul 30 alineatul (2).

[...]

*Articolul 30*

Comitetul pentru pescuit și acvacultură

(1) Comisia este asistată de un Comitet pentru pescuit și acvacultură.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 4 și 7 din Decizia 1999/468/CE.

Termenul prevăzut în articolul 4 alineatul (3) din Decizia 1999/468/CE este de 20 de zile lucrătoare.

[...]

(4) Comitetul adoptă propriul regulament intern.

[...]

*Articolul 36*

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2003."

2 Articolele 6, 7 și 14 din Regulamentul (CE) nr. 1438/2003 al Comisiei din 12 august 2003 de stabilire a normelor de punere în aplicare a politicii comunitare în domeniul flotei definite în capitolul III din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului (JO L 204, p. 21, denumit în continuare „regulamentul atacat") prevăd:

*„Articolul 6*

Capacitatea de pescuit a flotei la 1 ianuarie 2003

În sensul articolului 7, capacitatea de pescuit din punctul de vedere al tonajului ($GT_{03}$) și al puterii ($kW_{03}$) la 1 ianuarie 2003 se determină luându-se în considerare,

în conformitate cu anexa II, intrările navelor care se fac pe baza unei decizii administrative luate de statul membru interesat în perioada 1 ianuarie 2000-31 decembrie 2002, în conformitate cu legislația în vigoare la data respectivă și, în special, în conformitate cu regimul național de intrări/ieșiri notificat Comisiei în temeiul articolului 6 alineatul (2) din Decizia 97/413/CE și care au loc în cel mult trei ani de la data deciziei administrative.

*Articolul 7*

Monitorizarea intrărilor și ieșirilor

(1) Pentru a respecta dispozițiile articolului 13 din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002, fiecare stat membru se asigură că în orice moment capacitatea de pescuit, exprimată în tonaj ($GT_t$), este egală sau mai mică decât capacitatea de pescuit la data de 1 ianuarie 2003 ($GT_{03}$), modificată prin:

(a) scăderea:

(i) tonajului total al navelor care părăsesc flota cu ajutor public după 31 decembrie 2002 ($GT_a$);

(ii) a 35 % din tonajul total al navelor mai mari de 100 GT care intră în flotă cu ajutor public acordat după 31 decembrie 2002 ($GT_{100}$);

(b) și adăugarea:

(i) creșterilor tonajului total acordate în conformitate cu dispozițiile articolului 11 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 ($GT_S$);

(ii) rezultatului remăsurării flotei [ΔR(GT – GRT) [a se citi „Δ(GT – GRT)"].

Fiecare stat membru se asigură că următoarea formulă este respectată:

$$GT_t \leq GT_{03} - GT_a - 0{,}35\ GT_{100} + GT_S + \Delta(GT - GRT)$$

[...]

*Articolul 14*

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.*

Se aplică de la 1 ianuarie 2003."

3 Articolul 6 alineatul (2) din Decizia 97/413/CE a Consiliului din 26 iunie 1997 privind obiectivele și modalitățile vizând restructurarea, în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 1997 și 31 decembrie 2001, a sectorului de pescuit comunitar în vederea realizării unui echilibru durabil între resurse și exploatarea acestora (JO L 175,

p. 27), care a fost adoptată în temeiul articolului 11 din Regulamentul (CEE) nr. 3760/92 al Consiliului din 20 decembrie 1992 privind instituirea unui regim comunitar al pescuitului și acvaculturii (JO L 389, p. 1), prevede:

„Printre mijloacele de reducere a efortului de pescuit, fiecare stat membru stabilește în programul său reducerea capacității fiecărui segment al flotei care îi va permite atingerea obiectivelor. Această reducere a capacității este asigurată prin introducerea în fiecare stat membru a unui regim permanent de monitorizare a reînnoirii flotei. Acest regim stabilește, segment cu segment, raportul intrări/ieșiri de nave care asigură, pentru perioada respectivă, aducerea capacității de pescuit la nivelurile stabilite, pe tip de navă." [traducere neoficială]

4 Articolul 3 din Regulamentul nr. 1 al Consiliului din 15 aprilie 1958 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene (JO 1958, 17, p. 385, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 3) prevede:

„Textele adresate de către instituții unui stat membru sau unei persoane aflate sub jurisdicția unui stat membru se redactează în limba statului în cauză."

5 Articolul 6 din același regulament prevede:

„Instituțiile pot stabili modalitățile de aplicare a prezentului regim lingvistic prin regulamentele lor de procedură."

6 Articolele 4 și 7 din Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei (JO L 184, p. 23, Ediție specială, 01/vol. 2, p. 159) au următorul cuprins:

„*Articolul 4*

Procedura de gestionare

(1) Comisia este asistată de un comitet de gestionare format din reprezentanții statelor membre și prezidat de reprezentantul Comisiei.

(2) Reprezentantul Comisiei prezintă comitetului un proiect de măsuri care urmează să fie luate. Comitetul își dă avizul cu privire la acest proiect într-un termen pe care președintele îl poate stabili în funcție de urgența chestiunii în cauză. Avizul este emis cu majoritatea prevăzută la articolul 205 alineatul (2) din tratat pentru deciziile pe care Consiliul trebuie să le adopte la propunerea Comisiei. Voturile reprezentanților statelor membre din cadrul comitetului sunt ponderate conform articolului menționat anterior. Președintele nu participă la vot.

(3) Fără a aduce atingere articolului 8, Comisia adoptă măsuri care se aplică imediat. Cu toate acestea, în cazul în care nu sunt conforme cu avizul comitetului, aceste măsuri sunt de îndată comunicate Consiliului de către Comisie. În acest caz, Comisia poate amâna aplicarea măsurilor pe care le adoptă pentru o perioadă care urmează să fie stabilită în fiecare act de bază, dar care nu poate depăși în niciun caz trei luni de la data comunicării.

(4) Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, poate adopta o decizie diferită în perioada prevăzută la alineatul (3).

[...]

*Articolul 7*

(1) Fiecare comitet adoptă propriul regulament de procedură la propunerea președintelui său, pe baza unui regulament de procedură standard care se publică în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene.*

În măsura în care este necesar, comitetele existente își adaptează regulamentul de procedură la regulamentul de procedură standard.

[...]"

7 În sfârșit, articolele 3, 4 și 9 din Regulamentul intern al comitetului pentru pescuit și acvacultură, în versiunea aplicabilă la momentul situației de fapt, prevăd:

„*Articolul 3*

Convocarea, ordinea de zi, precum și proiectele de măsuri pentru care se solicită avizul comitetului și orice alte documente de lucru sunt transmise de către președinte reprezentanților statelor membre ale comitetului, conform procedurii prevăzute la articolul 9 [al doilea] paragraf.

Aceste documente trebuie să ajungă la reprezentanții permanenți ai statelor membre cu cel puțin opt zile înainte de data reuniunii.

[...]

*Articolul 4*

În cazul în care se solicită un aviz, dacă se aduce o modificare de fond proiectului sau dacă un proiect, a cărui materie este înscrisă pe ordinea de zi, a fost propus în cursul reuniunii sau dacă o problemă nouă este înscrisă pe ordinea de zi, președintele, la cererea reprezentantului unui stat membru, amână votul pentru sfârșitul reuniunii; în caz de dificultăți speciale, acesta prelungește reuniunea până a doua zi.

[...]

*Articolul 9*

[...]

Corespondența destinată reprezentanților statelor membre ale comitetului este adresată reprezentanțelor permanente; o copie a acesteia este adresată direct unui funcționar desemnat în acest sens de statul respectiv." [traducere neoficială]

**Istoricul cauzei**

8 Printr-un fax din 13 iunie 2003, Comisia a transmis statelor membre, în limba oficială a acestora, un proiect de regulament de stabilire a normelor de punere în aplicare a politicii comunitare în domeniul flotei definite în capitolul III din

Regulamentul nr. 2371/2002. Acest proiect a făcut obiectul unei prime discuții în cadrul Comitetului pentru pescuit și acvacultură (denumit în continuare „comitetul") în cursul reuniunii acestuia din 25 iunie 2003.

9 La 1 iulie 2003, Comisia a convocat reprezentanții statelor membre la o reuniune a comitetului în zilele de 15 și 16 iulie 2003. Această convocare a fost redactată în limbile franceză, engleză și germană. Potrivit acestei convocări, proiectul de regulament sus-menționat trebuia discutat și supus la vot în cursul reuniunii din 16 iulie 2003.

10 La 7 iulie 2003, reprezentantul permanent al Regatului Spaniei pe lângă Uniunea Europeană a adresat o scrisoare directorului general al Direcției Generale (DG) Pescuit a Comisiei, în care anunța că Regatul Spaniei nu se consideră ca fiind convocat în mod oficial la reuniunea respectivă, convocarea nefiindu-i transmisă în limba spaniolă. Prin aceeași scrisoare, reprezentantul permanent a solicitat confirmarea disponibilității interpretării active și pasive în limba spaniolă în cursul reuniunii în discuție.

11 Proiectul de regulament, prezentat de către Comisie, a fost discutat la reuniunea din 16 iulie 2003 a comitetului, la care delegația spaniolă a participat. În cursul reuniunii, Comisia a prezentat o serie de modificări ale proiectului și a distribuit membrilor comitetului un document care relua modificările propuse și care era redactat doar în limba engleză.

12 În urma acestei reuniuni, reprezentantul permanent al Regatului Spaniei a adresat directorului general al DG Pescuit o scrisoare, datată 17 iulie 2003. Prin această scrisoare, a amintit, în primul rând, protestele sale cu privire la limba în care fusese redactată convocarea adresată Regatului Spaniei (a se vedea punctul 10 de mai sus). În al doilea rând, a deplâns prezentarea de către Comisie doar în limba engleză a

unei modificări substanțiale a proiectului inițial al acesteia, transmis în spaniolă, reclamând faptul că, în pofida rezervelor delegației spaniole, Comisia a forțat comitetul să voteze pentru a-i obține avizul cu privire la proiectul respectiv. De asemenea, reprezentantul permanent a evocat faptul că delegația spaniolă solicitase ca protestele sale să fie înscrise în procesul-verbal al reuniunii comitetului și a rugat directorul general să îi transmită o copie a procesului-verbal respectiv, pentru a putea verifica dacă protestele respective au fost înscrise în mod corespunzător.

13 La 12 august 2003, Comisia a adoptat regulamentul atacat. Conform considerentului (13) al acestui regulament, comitetul nu a emis un aviz referitor la măsurile prevăzute prin prezentul regulament în termenul stabilit de președinte.

## Procedura și concluziile părților

14 Prin cererea introductivă depusă la grefa Curții la 4 noiembrie 2003, Regatul Spaniei a introdus prezenta acțiune, care a fost înregistrată sub numărul de referință C-464/03.

15 Prin Ordonanța din 8 iunie 2004, Curtea a trimis cauza la Tribunal, în aplicarea Deciziei 2004/407/CE, Euratom a Consiliului din 26 aprilie 2004 de modificare a articolelor 51 și 54 din Protocolul privind Statutul Curții de Justiție (JO L 132, p. 5, Ediție specială, 01/vol. 5, p. 30).

16 Pe baza raportului judecătorului raportor, Tribunalul (Camera a cincea) a hotărât să deschidă procedura orală și, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 64 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, a invitat Comisia să prezinte anumite documente. Comisia a răspuns acestei cereri în termenul stabilit.

17 Regatul Spaniei solicită Tribunalului:

— anularea regulamentului atacat;

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

18 Comisia solicită Tribunalului:

— declararea ca vădit inadmisibil a celui de al patrulea motiv al acțiunii sau, în subsidiar, respingerea acestuia ca neîntemeiat;

— respingerea celorlalte capete de cerere ale acțiunii ca neîntemeiate;

— obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

## În drept

19 În susținerea acțiunii, Regatul Spaniei invocă cinci motive întemeiate pe o încălcare a formelor esențiale ale procedurii de adoptare a regulamentului atacat privind regimul lingvistic al Comunității, astfel cum a fost stabilit prin Regulamentul nr. 1, pe o încălcare a principiului ierarhiei normelor, în măsura în care articolul 7

alineatul (1) din regulamentul atacat ar încălca dispozițiile articolului 13 din Regulamentul nr. 2371/2002, pe o încălcare a aceluiași principiu, în măsura în care același articol din regulamentul atacat ar încălca dispozițiile articolului 11 alineatul (5) din Regulamentul nr. 2371/2002, pe o încălcare a principiului protecției încrederii legitime și, respectiv, pe pretinsul caracter arbitrar al regulamentului atacat.

*Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o încălcare a formelor esențiale ale procedurii de adoptare a regulamentului atacat*

Argumentele părților

20 Regatul Spaniei arată că, în conformitate cu articolul 3 din Regulamentul nr. 1 și cu jurisprudența (Hotărârea Curții din 10 februarie 1998, Germania/Comisia, C-263/95, Rec., p. I-441, punctul 32), notificările adresate unui stat membru trebuie făcute în limba oficială a acelui stat, în termenele prevăzute pentru fiecare comitet de gestiune.

21 Prin urmare, regulamentul atacat ar fi lovit de nulitate, în măsura în care, pe de o parte, convocarea la reuniunea din 15 și 16 iulie 2003 a comitetului nu a fost adresată Regatului Spaniei în limba spaniolă și, pe de altă parte, un amendament important prezentat în cursul acestei reuniuni a fost redactat doar în limba engleză.

22 În plus, contrar susținerilor Comisiei, modificările cuprinse în noua versiune a proiectului, prezentată în cursul reuniunii din 16 iulie 2003, nu ar fi nesemnificative, ci esențiale. Întrucât este vorba de un regulament foarte tehnic, conținând formule matematice, explicațiile furnizate de către Comisie în cadrul memoriului în apărare

nu pot fi acceptate. Explicarea formulelor și lămuririle furnizate afectează ansamblul normei, care a putut fi înțeleasă numai de autorul acesteia, iar nu de către delegațiile care nu au avut posibilitatea să studieze acest document în cursul unei reuniuni tehnice, beneficiind de calmul și atenția necesare acestui tip de regulament.

23 În ceea ce privește argumentul Comisiei referitor la întârzierile care rezultă din traducerea în toate limbile oficiale a documentelor prezentate comitetelor, Regatul Spaniei subliniază că pretinsa eficacitate nu poate să prevaleze față de garanțiile juridice ale statelor membre.

24 În sfârșit, în cursul ședinței, Regatul Spaniei a adăugat că lipsa prezentării respectivelor modificări în limba spaniolă ar fi trebuit să determine amânarea votului privind proiectul de regulament în cauză până la o reuniune ulterioară a comitetului, după cum Regatul Spaniei a solicitat în cursul reuniunii din 16 iulie 2003.

25 Comisia răspunde că, în speță, nu a avut loc o încălcare a formelor esențiale ale procedurii de adoptare a regulamentului atacat susceptibilă să determine anularea acestuia. Comisia invocă în acest sens jurisprudența conform căreia o încălcare a unei norme de procedură determină anularea în tot sau în parte a unui act legislativ numai dacă se stabilește că, în lipsa acestei încălcări, actul respectiv ar fi putut avea un conținut diferit (Hotărârea Curții din 23 aprilie 1986, Bernardi/Parlamentul European, 150/84, Rec., p. 1375).

26 În ce privește, în primul rând, convocarea la reuniunea din 15 și 16 iulie 2003 a comitetului, Comisia reamintește că acest comitet, similar tuturor celorlalte comitete care intervin în procedurile de adoptare a măsurilor de aplicare, își desfășoară activitatea în cadrul competențelor Comisiei. Întrucât această instituție are trei limbi de lucru, și anume limbile franceză, engleză și germană, Comisia

apreciază ca fiind legitimă redactarea convocărilor la reuniunile comitetului în aceste trei limbi. Articolul 3 din Regulamentul nr. 1 ar viza „textele" pe care instituțiile le adresează unui „stat membru" și nu se aplică relațiilor Comisiei cu astfel de comitete precum cel în cauza de față. Într-adevăr, potrivit articolului 6 din același regulament, Comisia ar fi putut prevedea în regulamentul intern standard, publicat de aceasta, că respectivele convocări la comitete trebuie trimise în cele trei limbi de lucru menționate mai sus.

27 Comisia arată că, în general, statele membre nu au întâlnit nicio problemă cu privire la practica de a transmite convocări la reuniunile comitetelor în cele trei limbi de lucru. În special, delegația spaniolă a primit convocările privind reuniunile din mai și din iunie 2003 ale comitetului în aceste limbi, fără să formuleze rezerve. În plus, în urma convocării contestate, delegația spaniolă a participat la reuniunea din 16 iulie 2003, a luat parte la dezbateri și la votul privind proiectul de regulament în cauză și și-a exprimat, așadar, în mod eficient punctul de vedere asupra acestui proiect, luându-se în considerare că s-a asigurat o interpretare activă și pasivă în limba spaniolă.

28 Comisia arată în acest sens că, pentru a putea gestiona în mod eficient reuniunile diferitelor comitete care sprijină Comisia, se impune ca aceste convocări să nu fie traduse în mod sistematic în toate limbile oficiale.

29 În al doilea rând, în ceea ce privește documentul difuzat în cursul reuniunii din 16 iulie 2003 a comitetului, Comisia formulează următoarele observații. Mai întâi, Comisia amintește că proiectul de regulament supus votului în cursul reuniunii din 16 iulie 2003 fusese transmis Regatului Spaniei în limba spaniolă, prin faxul din 13 iunie 2003, fapt ce nu este contestat de Regatul Spaniei. Într-adevăr, nota de însoțire a acestei corespondențe, redactată în limba engleză, ar informa statele membre

destinatare că proiectul de regulament în cauză le este trimis în limba acestora. Prin urmare, împrejurările cauzei nu sunt, în opinia Comisiei, comparabile cu cele ale cauzei în care s-a pronunțat Hotărârea Germania/Comisia, punctul 20 de mai sus. Într-adevăr, în această cauză, proiectul în limba germană al actului legislativ care urma să fie votat nu a fost trimis delegației germane în termen.

30 Apoi, Comisia contestă afirmația conform căreia documentul prezentat în cursul reuniunii din 16 iulie 2003 ar constitui o modificare substanțială a proiectului de regulament în discuție. În opinia Comisiei, acest document aducea numai două modificări substanțiale proiectului respectiv, și anume modificarea datelor prevăzute la articolul 6 și inserarea notelor de subsol în anexa I la proiect. Aceste modificări, care nu au afectat cu nimic articolul 7 din proiect, au fost introduse pentru a ține seama de cererile formulate de către statele membre și nu ridică o problemă de înțelegere. Celelalte modificări, exclusiv de formă și de prezentare, ar avea drept obiect îmbunătățirea, clarificarea și simplificarea redactării anumitor dispoziții și sunt, de altfel, foarte ușor de înțeles.

31 Înțelegerea acestora a fost facilitată de faptul că au fost citite și comentate în detaliu în cursul reuniunii de către reprezentantul Comisiei. Delegația spaniolă a putut urmări în limba spaniolă lectura acestora și explicațiile furnizate, dispunând, după cum solicitase, de interpretarea activă și pasivă în limba spaniolă.

32 În plus, Comisia arată că traducerea sistematică în toate limbile oficiale a documentelor care aduc doar modificări minore unui text transmis în prealabil delegațiilor ar conduce la întârzieri inacceptabile în lucrările comitetelor. În opinia Comisiei, dispozițiile Regulamentului nr. 1 nu pot fi interpretate în sensul de a împiedica comitetele să își asume funcțiile într-un mod adecvat, creând obstacole nejustificate.

33 În sfârșit, în ce privește critica formulată de Regatul Spaniei în cursul ședinței (a se vedea punctul 24 de mai sus), Comisia arată că trebuie respinsă ca fiind tardivă și, prin urmare, inadmisibilă.

Aprecierea Tribunalului

34 Motivul de față cuprinde două aspecte care rezultă din două pretinse încălcări distincte ale Regulamentului nr. 1. Pe de o parte, convocarea la reuniunile din 15 și din 16 iulie 2003 ar fi redactată doar în limbile engleză, franceză și germană, iar nu în limba spaniolă, și, pe de altă parte, Comisia ar fi distribuit, în cursul reuniunii din 16 iulie 2003, o versiune modificată a proiectului său inițial, redactată doar în limba engleză, și ar fi refuzat să amâne votul privind proiectul până la o reuniune ulterioară a comitetului.

35 Trebuie remarcat că, în conformitate cu jurisprudența, încălcarea Regulamentului nr. 1 în cursul adoptării unui act reprezintă o încălcare a unei norme de procedură care nu poate totuși determina anularea actului adoptat în final decât dacă, în lipsa acesteia, procedura ar fi ajuns la un rezultat diferit (a se vedea Hotărârea Curții din 25 octombrie 2005, Germania și Danemarca/Comisia, C-465/02 și C-466/02, Rec., p. I-9115, denumită în continuare „Hotărârea Feta II", punctul 37 și jurisprudența citată).

36 În ce privește primul aspect al prezentului motiv, trebuie constatat că, în urma convocării adresate de către Comisie Regatului Spaniei, reprezentanții acestui stat au participat la reuniunea din 15 și 16 iulie 2003. În aceste condiții, nu se poate susține că, în lipsa pretinsei încălcări, procedura de adoptare a regulamentului atacat ar fi putut ajunge la un rezultat diferit referitor la acest aspect. Într-adevăr, o convocare la această reuniune adresată Regatului Spaniei în limba spaniolă ar fi determinat de

asemenea reprezentanții acestui stat să participe la reuniunea respectivă, după cum au procedat și în urma convocării contestate. Rezultă că primul aspect al primului motiv trebuie respins ca fiind lipsit de pertinență, fără a fi necesar să se analizeze în ce limbă ar fi trebuit redactată convocarea adresată Regatului Spaniei.

37 În ceea ce privește al doilea aspect al motivului de față, trebuie reamintit că proiectul de regulament în cauză a fost discutat și supus la vot în cursul reuniunii din 16 iulie 2003 a comitetului (a se vedea punctele 9 și 12 de mai sus). După cum reiese din procesul-verbal al acestei reuniuni, prezentat de către Comisie la cererea Tribunalului, Comisia a propus oral, la începutul reuniunii, anumite modificări ale proiectului inițial de regulament și a distribuit membrilor comitetului, „pentru o mai bună înțelegere a acestor modificări", un document care le conținea și care era redactat în limba engleză. Majoritatea acestor modificări erau exclusiv de formă sau corectări ale greșelilor de tipar, cu excepția a două modificări esențiale, dintre care una privea prelungirea perioadei de referință prevăzute la articolul 6 din proiect de la un an la trei ani, iar cealaltă inserarea notelor de subsol în anexa I la proiectul intitulat „Niveluri de referință pentru un stat membru". Regatul Spaniei a exprimat „îndoieli în privința procedurii propuse de Comisie" și a solicitat să fie comunicate „modificările propuse în scris și în limba spaniolă, insistând pe lângă Comisie ca aceasta să amâne votul". În demersul efectuat, Regatul Spaniei a fost susținut de către Regatul Belgiei, Republica Elenă, Republica Italiană și Republica Portugheză.

38 De asemenea, din procesul-verbal menționat rezultă că toate modificările propuse de către Comisie au făcut obiectul unei lecturi atente și au fost explicate în detaliu de către reprezentantul Comisiei. În urma acestei lecturi, Regatul Spaniei, susținut de celelalte patru state menționate mai sus, și-a reiterat rezervele. După luările de poziție ale diferitelor state membre privind proiectul de regulament, astfel cum a fost modificat, proiectul respectiv a fost supus la vot, fără să obțină totuși majoritatea calificată necesară pentru adoptarea avizului comitetului. Reuniunea a luat astfel sfârșit, după ce s-a luat act în procesul-verbal de faptul că rezultatul votului reprezintă o „lipsă a avizului" comitetului.

39 Ţinându-se seama de aceste elemente, trebuie stabilit dacă, după cum susţine Regatul Spaniei, lipsa prezentării în limba spaniolă a modificărilor proiectului de regulament propuse de către Comisie în cursul reuniunii din 16 iulie 2003 a comitetului, precum şi refuzul reprezentantului Comisiei, preşedinte al comitetului, de a amâna votul asupra proiectului până la o reuniune ulterioară a comitetului reprezintă încălcări ale normelor de procedură susceptibile să determine anularea regulamentului atacat.

40 În ceea ce priveşte prima critică, trebuie arătat că articolul 3 şi articolul 9 al doilea paragraf din Regulamentul intern al comitetului (a se vedea punctul 7 de mai sus) atestă îndeajuns voinţa de a garanta statelor membre timpul necesar studierii documentelor referitoare la un punct de pe ordinea de zi a comitetului, care pot fi deosebit de complexe, necesitând numeroase contacte şi discuţii între diverse autorităţi administrative, consultarea unor experţi în diferite materii sau consultarea unor organizaţii profesionale. Nu se poate prezuma că toate persoanele care trebuie consultate stăpânesc o limbă străină la un nivel suficient pentru a le permite înţelegerea unui text complex. Prin urmare, dispoziţiile citate anterior trebuie interpretate în sensul că documentele în cauză trebuie adresate fiecărui stat membru în limba oficială a acestuia, după cum prevede articolul 3 din Regulamentul nr. 1 (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 februarie 1998, Germania/Comisia, punctul 20 de mai sus, punctele 27 şi 31, şi Concluziile prezentate de avocatul general Ruiz-Jarabo Colomer în această cauză, Rec., p. I-443, punctul 16). Or, această situaţie s-a regăsit în mod efectiv în speţă, proiectul iniţial de regulament fiind transmis statelor membre în limba oficială a acestora şi în termenele prescrise şi făcând obiectul unei prime analize în cursul reuniunii din 25 iunie 2003 a comitetului.

41 În schimb, această obligaţie nu există în privinţa propunerilor de modificări ale unui document transmis anterior în mod corect membrilor comitetului, făcute în cursul unei reuniuni a acestuia. Într-adevăr, nicio dispoziţie din Regulamentul intern al comitetului nu prevede obligaţia de a prezenta astfel de propuneri în scris în toate limbile oficiale. Prin urmare, Comisiei îi este îngăduit să prezinte numai oral astfel de propuneri în cursul unei reuniuni a comitetului. Fără a aduce atingere unei eventuale amânări a votului la sfârşitul reuniunii sau, în caz de dificultăţi speciale, unei prelungiri a reuniunii până a doua zi, potrivit articolului 4 din Regulamentul intern al comitetului, există posibilitatea de a prezenta oral modificări în cursul unei

reuniuni a comitetului, chiar dacă este vorba de modificări de fond aduse proiectului înscris pe ordinea de zi a reuniunii. Teza formulată de Regatul Spaniei conform căreia Comisia este obligată să își prezinte modificările în scris și în toate limbile oficiale este dificil de conciliat cu dispoziția din Regulamentul intern citată mai sus, din moment ce, în cazul în care această teză ar fi admisă, ar fi practic imposibil să se aducă modificări de fond unui proiect în cursul unei reuniuni.

42 În speță, Tribunalul constată că, după cum reiese din procesul-verbal al reuniunii din 16 iulie 2003 a comitetului, propunerea de modificare a proiectului inițial de regulament, prezentată de către Comisie la începutul reuniunii, era o propunere orală. Documentul distribuit de către Comisie în cursul aceleiași reuniuni trebuie, așadar, considerat ca fiind o ilustrare sau un simplu suport vizual, în vederea unei „mai bune înțelegeri" a modificărilor propuse oral de către Comisie. Din moment ce Comisia ar fi putut în mod valabil să aleagă să facă doar o prezentare orală a propunerilor sale, fără să distribuie vreun document, împrejurarea că documentul distribuit a fost redactat doar în limba engleză nu poate constitui în mod util temeiul unui argument.

43 În aceste condiții, Tribunalul apreciază că nu au fost încălcate de către Comisie dispozițiile aplicabile atunci când aceasta a prezentat oral propunerea sa de modificare a proiectului inițial în cursul reuniunii în cauză și nici „garanțiile juridice" ale statelor membre, după cum susține Regatul Spaniei. Această concluzie este aplicabilă cu atât mai mult cu cât reprezentanții Regatului Spaniei au beneficiat în cursul acestei reuniuni, la cererea acestora, de interpretare activă și pasivă în limba spaniolă și au putut urmări, așadar, în propria limbă, discuția și explicațiile furnizate de către Comisie cu privire la propunerea sa.

44 În ceea ce privește a doua critică formulată de către Regatul Spaniei în cursul ședinței și întemeiată pe refuzul Comisiei de a amâna votul privind proiectul până la o reuniune ulterioară a comitetului, se impune mai întâi să se analizeze admisibilitatea acesteia, contestată de Comisie.

45 Conform articolului 48 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul de procedură, invocarea de noi motive pe parcursul procesului este interzisă, cu excepția cazului în care aceste motive se bazează pe elemente de drept și de fapt care au apărut în cursul procedurii.

46 Cu toate acestea, un motiv care constituie dezvoltarea unui motiv enunțat anterior, direct sau implicit, în cererea introductivă de instanță și care prezintă o legătură strânsă cu acesta trebuie declarat admisibil (Hotărârea Tribunalului din 19 septembrie 2000, Dürbeck/Comisia, T-252/97, Rec., p. II-3031, punctul 39, și Hotărârea Tribunalului din 30 septembrie 2003, Cableuropa și alții/Comisia, T-346/02 și T-347/02, Rec., p. II-4251, punctul 111).

47 Tribunalul apreciază că această situație se regăsește în speță. Într-adevăr, această critică prezintă o strânsă legătură cu prima critică invocată în cererea introductivă și analizată mai sus, conform căreia regulamentul atacat, al cărui proiect a fost discutat în cursul reuniunii din 16 iulie 2003 a comitetului, este lovit de nulitate, pentru motivul că au fost aduse modificări substanțiale proiectului respectiv în cursul acestei reuniuni, modificări care nu au fost prezentate în limba spaniolă. Cu alte cuvinte, critica de față trebuie înțeleasă în sensul că, dacă nu a fost în măsură să distribuie, în cadrul reuniunii, modificările propuse și în limba spaniolă, Comisia ar fi trebuit cel puțin să amâne votul până la o altă reuniune, pentru a lăsa reprezentanților spanioli timpul necesar studierii acestor propuneri, redactate într-o altă limbă decât limba oficială a statului lor. De altfel, Regatul Spaniei a formulat, în esență, aceeași critică la punctul 3 din cererea sa introductivă, arătând că, în pofida rezervelor delegației spaniole, Comisia a forțat comitetul să voteze (a se vedea punctul 12 de mai sus).

48 Totuși, această critică trebuie respinsă ca fiind neîntemeiată. Într-adevăr, nici articolul 4 și nici o altă dispoziție din Regulamentul intern al comitetului nu prevăd amânarea votului până la o altă reuniune, chiar dacă în cursul reuniunii comitetului sunt aduse modificări de fond proiectului. În acest ultim caz, articolul 4 prevede

doar posibilitatea unei amânări a votului de către președintele comitetului la sfârșitul reuniunii. Or, după cum s-a arătat deja, această situație s-a regăsit în speță, discuția și votul privind proiectul de regulament în discuție fiind unicul punct înscris pe ordinea de zi a reuniunii din 16 iulie 2003 a comitetului, iar votul având loc la sfârșitul acestei reuniuni.

49 În orice caz, încălcările invocate de către Regatul Spaniei în cadrul celui de al doilea aspect al motivului de față, presupunându-se că sunt confirmate, nu pot determina anularea regulamentului atacat. Într-adevăr, întrucât comitetul nu a reușit să dea un aviz cu privire la măsurile prevăzute de regulament, acesta a fost adoptat de către Comisie, care nu a comunicat, așadar, aceste măsuri Consiliului, conform articolului 30 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2371/2002 și articolului 4 alineatul (3) din Decizia 1999/468. Regatul Spaniei, care a votat împotriva proiectului de regulament în cauză, nu s-ar fi putut opune într-un mod mai eficient dacă ar fi dispus de versiunea spaniolă a documentului contestat. Prin urmare, încălcările invocate nu au putut avea efect asupra măsurilor adoptate în final (a se vedea în acest sens Hotărârea Feta II, punctul 35 de mai sus, punctele 38-40).

50 Considerațiile de mai sus nu sunt contestate prin examinarea Hotărârii din 10 februarie 1998, Germania/Comisia, punctul 20 de mai sus, invocată de Regatul Spaniei. În această hotărâre, Curtea a anulat decizia atacată, întrucât Comisia nu ținuse seama de o cerere de amânare a votului prezentată de către Republica Federală Germania, care primise versiunea în limba sa oficială a proiectului de decizie care trebuia discutat în cadrul comitetului respectiv după expirarea termenului (Hotărârea din 10 februarie 1998, Germania/Comisia, punctul 20 de mai sus, punctele 26-32).

51 Or, în speță, Regatul Spaniei a confirmat în cursul ședinței că a primit, în limba sa oficială și în timp util, proiectul inițial de regulament în discuție, fapt consemnat în procesul-verbal al ședinței.

52 În plus, contrar Regulamentului intern al comitetului, articolul 2 alineatul (7) din Regulamentul intern al comitetului în cauză în Hotărârea din 10 februarie 1998, Germania/Comisia, punctul 20 de mai sus, prevedea că, dacă proiectul normativ ce trebuia discutat nu era trimis statelor membre în termen, acest punct de pe ordinea de zi trebuia amânat până la o reuniune ulterioară, la cererea unui stat membru (Hotărârea din 10 februarie 1998, Germania/Comisia, punctul 20 de mai sus, punctul 17).

53 În sfârșit, contrar situației de fapt din prezenta cauză, în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 10 februarie 1998, Germania/Comisia, punctul 20 de mai sus, comitetul respectiv adoptase un aviz față de care Comisia s-a conformat ulterior [Hotărârea din 10 februarie 1998, Germania/Comisia, punctul 20 de mai sus, punctul 32; a se vedea de asemenea ultimul considerent al Deciziei 95/204/CE a Comisiei din 31 mai 1995 de punere în aplicare a articolului 20 alineatul (2) din Directiva 89/106/CEE a Consiliului privind produsele pentru construcții (JO L 129, p. 23), anulată prin hotărârea respectivă].

54 Din toate cele de mai sus rezultă că al doilea aspect al primului motiv nu este întemeiat și trebuie respins, precum și primul motiv în totalitate.

*Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe o încălcare a principiului ierarhiei normelor, în măsura în care articolul 7 alineatul (1) din regulamentul atacat ar încălca dispozițiile articolului 13 din Regulamentul nr. 2371/2002*

Argumentele părților

55 Regatul Spaniei amintește că articolul 7 din regulamentul atacat a fost adoptat pentru punerea în aplicare a dispozițiilor articolului 13 din Regulamentul nr. 2371/2002. Or, acest ultim articol se referea doar la intrările de noi capacități

în flota de pescuit, făcând distincție după cum acestea au beneficiat sau nu de un ajutor public și impunând ca singură condiție retragerea altor capacități, conform anumitor modalități. El nu impune în niciun caz limitarea capacității flotei de pescuit exprimate în tonaj la formula reluată la articolul 7 alineatul (1) din regulamentul atacat. Prin urmare, pentru punerea în aplicare a programului intrărilor și ieșirilor prevăzut la articolul 13 din Regulamentul nr. 2371/2002, nu este în niciun caz necesar să se impună statelor membre respectarea acestei formule.

56 Regatul Spaniei adaugă că articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2371/2002, care impune obligația de a nu depăși nivelurile de referință în materie de capacitate de pescuit prevăzute la articolul 12 și la articolul 11 alineatul (4) din același regulament, exprimate în GT și în kW, arată că limita este impusă statelor membre de către Consiliu doar în ceea ce privește nivelurile de referință stabilite de către Comisie pentru fiecare stat membru. În schimb, articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2371/2002 nu ar permite în niciun caz să se stabilească limitările prevăzute la articolul 7 alineatul (1) din regulamentul atacat, și anume limitări ale nivelului real al flotei, măsurate în GT și în kW, care ar indica realitatea actuală a flotei fiecărui stat membru.

57 În opinia Regatului Spaniei, nivelurile de referință, stabilite de către Comisie prin programe de orientare plurianuală (denumite în continuare „POP") care se succedă de mai mulți ani, sunt respectate atunci când statele membre se asigură că nivelul real al flotei acestora rămâne inferior sau egal cu nivelurile de referință. Această situație s-ar regăsi în special în cazul Spaniei, al cărui nivel real al flotei s-a aflat din 1992 întotdeauna sub nivelurile de referință. La sfârșitul anului 2003, diferența dintre nivelul real al flotei Spaniei și nivelul de referință aplicabil ar putea fi evaluată la aproximativ 240 000 GT, valoare cu mult superioară ansamblului flotei anumitor state membre, precum Țările de Jos și Irlanda, și la 535 067 kW.

58 Această reducere ar fi rezultatul unui efort considerabil al Regatului Spaniei și ar fi datorată, în parte, unor retrageri intervenite cu ajutoare publice și, pe de altă parte,

unor retrageri intervenite fără ajutor public, datorită politicii duse în materie de construcție de nave. Astfel, cu privire la marjele menționate la punctul precedent, valorile de 90 000 GT și de 182 660 kW ar fi fost retrase fără ajutor public.

59 Regatul Spaniei ar dispune astfel, pe baza propriului dosar, de retrageri efectuate fără ajutor public din 1997, pe care le-ar putea lua în considerare pentru a se conforma obligației, prevăzută la articolul 13 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul nr. 2371/2002, de a compensa intrările noilor capacități în flota sa prin retrageri de capacități cel puțin egale, efectuate fără ajutor public. Or, obligația de a nu depăși nivelul real al flotei de pescuit de la 1 ianuarie 2003, prevăzută la articolul 7 din regulamentul atacat, ar lipsi Regatul Spaniei de această posibilitate și i-ar crea astfel un prejudiciu, în special în raport cu alte state membre care nu și-ar fi respectat obligația de a se conforma nivelurilor de referință stabilite de către Comisie în POP.

60 În plus, articolul 7 din regulamentul atacat ar goli de sensul său juridic stabilirea nivelurilor de referință aplicabile fiecărui stat membru prin articolul 4 din același regulament, în măsura în care Comisia ar stabili, prin articolul 7, fără mandatul Consiliului, noi niveluri mai restrictive.

61 Prin urmare, Regatul Spaniei apreciază că, prin adoptarea articolului 7 din regulamentul atacat, Comisia a încălcat principiul ierarhiei normelor care, conform unei jurisprudențe constante, impune ca, în cursul adoptării dispozițiilor de aplicare a unui regulament de bază, autoritatea comunitară abilitată să nu poată depăși atribuțiile care îi sunt conferite prin acest regulament și nici să se îndepărteze de la acestea (Hotărârea Curții din 13 martie 1997, Eridania Beghin-Say, C-103/96, Rec., p. I-1453, și Hotărârea Curții din 2 martie 1999, Spania/Comisia, C-179/97, Rec., p. I-1251).

62 Comisia subliniază că articolul 7 alineatul (1) din regulamentul atacat se limitează la a transforma într-o formulă dispozițiile articolelor 11 și 13 din Regulamentul

nr. 2371/2002, în vederea facilitării calculelor pe care personalul tehnic competent al fiecărei administrații naționale va fi obligat să le efectueze. Prin urmare, această formulă ar reflecta obligația statelor membre de a se asigura că, în orice moment, capacitatea de pescuit a acestora, exprimată în tonaj ($GT_t$), este mai mică sau egală cu capacitatea de pescuit la 1 ianuarie 2003 ($GT_{03}$), modificată prin scăderea, în primul rând, a tonajului total al navelor care părăsesc flota cu ajutor public, prevăzută la articolul 11 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2371/2002 [– $GT_a$], și, în al doilea rând, a 35 % din tonajul total al navelor mai mari de 100 GT care intră în flotă cu ajutor public, prevăzută la articolul 13 alineatul (1) litera (b) punctul (ii) din regulamentul respectiv [– 0,35 $GT_{100}$], și adăugarea, în primul rând, a creșterii tonajului autorizat în conformitate cu dispozițiile articolului 11 alineatul (5) din regulamentul respectiv [+ $GT_S$] și, în al doilea rând, a rezultatului remăsurării flotei [+ Δ(GT – GRT)].

63 Comisia consideră că prin instituirea, de la 1 ianuarie 2003, a programului compensării intrărilor și ieșirilor din flotă, prevăzut la articolul 13 din Regulamentul nr. 2371/2002, Consiliul a limitat nivelurile reale ale flotei, aspect ce pare a fi ignorat de argumentația dezvoltată de Regatul Spaniei. Această limitare ar fi independentă de obligația de a nu depăși nivelurile de referință prevăzute la articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2371/2002, care, la rândul ei, ar conduce la o limitare a nivelului real al flotei fiecărui stat membru.

64 În ceea ce privește argumentul Regatului Spaniei întemeiat pe faptul că articolul 7 din regulamentul atacat ar împiedica luarea în considerare, pentru compensarea noilor intrări, a pretinselor diminuări fără ajutor public ale flotei de pescuit spaniole realizate din 1997, Comisia răspunde că, în textul articolului 13 din Regulamentul nr. 2371/2002, formularea „de la 1 ianuarie 2003" se aplică atât intrărilor unor noi capacități în flotă, cât și obligației de retragere pe care acestea le implică. Prin urmare, acest ultim articol nu ar permite luarea în considerare a retragerilor de capacitate anterioare acestei date.

65 Prin urmare, susținerile Regatului Spaniei nu ar avea o legătură cu articolul 7 din regulamentul atacat și ar ignora dispozițiile articolului 13 din Regulamentul

nr. 2371/2002. În realitate, chiar aceste susțineri ar privi programul aprobat de către Consiliu, care, contrar afirmațiilor Regatului Spaniei, nu ar fi stabilit nicio legătură între realizarea sau nerealizarea de către un stat membru a obiectivelor celui de al patrulea POP și obligațiile prevăzute la articolul 13, citat anterior. Or, Regatul Spaniei nu ar fi atacat în termen Regulamentul nr. 2371/2002, care a instaurat programul respectiv.

Aprecierea Tribunalului

66 Trebuie reamintit că, în temeiul principiului respectării ierarhiei normelor, un regulament de aplicare nu poate să deroge de la normele cuprinse în actul pe care îl pune în aplicare (Hotărârea Curții din 10 martie 1971, Deutsche Tradax, 38/70, Rec., p. 145, punctul 10, Hotărârea Curții din 10 februarie 1998, Spania/Comisia, punctul 61 de mai sus, punctul 20, și Hotărârea Tribunalului din 27 octombrie 1994, Chavane de Dalmassy și alții/Comisia, T-64/92, RecFP, p. I-A-227 și II-723, punctul 52). Prin urmare, trebuie să se verifice dacă dispozițiile articolului 7 alineatul (1) din regulamentul atacat sunt conforme articolului 13 din Regulamentul nr. 2371/2002, a cărui punere în aplicare o reprezintă.

67 Din înscrisurile părților rezultă că susținerile părților sunt divergente cu privire la interpretarea acestui ultim articol. În opinia Comisiei, termenii „de la 1 ianuarie 2003" din respectivul articol alineatul (1) se referă atât la intrările în flota de pescuit, cât și la retragerile pe care trebuie să le compenseze, astfel încât pot fi luate în considerare numai retragerile intervenite după această dată. În schimb, Regatul Spaniei apreciază că orice retragere din capacitatea flotei de pescuit a unui stat membru, inclusiv retragerile anterioare datei de 1 ianuarie 2003, este susceptibilă să compenseze o intrare în aceeași flotă care intervine începând cu această dată. Astfel, conform acestei ultime interpretări, singura limită impusă flotelor statelor membre prin Regulamentul nr. 2371/2002 ar fi cea prevăzută la articolul 11 alineatul (2) din acest regulament, și anume nivelurile de referință stabilite de către Comisie pentru fiecare stat membru în temeiul articolului 12 alineatul (1) din același regulament.

68 Trebuie să se constate că articolul 7 alineatul (1) din regulamentul atacat se conformează interpretării date de către Comisie articolului 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2371/2002. Într-adevăr, un stat membru poate respecta formula matematică cuprinsă la articolul 7 alineatul (1) din regulamentul atacat doar dacă se asigură că intrările unor capacități noi în flota acestuia, de la 1 ianuarie 2003, sunt neutralizate prin retrageri de capacități, cel puțin egale, intervenite de asemenea după această dată. Prin urmare, în scopul verificării temeiniciei motivului de față, trebuie analizat dacă interpretarea articolului 13 din Regulamentul nr. 2371/2002 propusă de către Comisie este corectă.

69 Tribunalul apreciază că această situație se regăsește în mod efectiv în speță, pentru următoarele motive.

70 În primul rând, însăși logica unui sistem de compensare a intrărilor în flota de pescuit prin ieșiri echivalente implică necesitatea luării în considerare a intrărilor și a ieșirilor începând cu o singură și aceeași dată. Posibilitatea unei compensări a noilor intrări prin ieșiri intervenite anterior acestei date ar putea conduce la duble compensări atunci când ieșirile anterioare ar fi putut fi deja compensate prin alte intrări, de asemenea anterioare. Interpretarea articolului 13 din Regulamentul nr. 2371/2002 făcută de către Regatul Spaniei, conform căreia intrările unor capacități noi în flota de pescuit pot fi compensate nu numai prin ieșiri noi, ci și prin ieșiri intervenite începând cu 1997 și necompensate prin intrări echivalente, nu contestă această logică, ci tinde, în realitate, să deplaseze data de la care trebuie stabilit bilanțul intrărilor și ieșirilor la 1997. Or, după cum în mod întemeiat arată Comisia, o asemenea interpretare nu își găsește temeiul la articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2371/2002, care impune stabilirea bilanțului intrărilor și ieșirilor începând cu 1 ianuarie 2003.

71 În al doilea rând, din considerentul (12) al Regulamentului nr. 2371/2002 rezultă în mod clar că „instituire[a] [...] programelor naționale de intrare/ieșire" figurează printre măsurile specifice care permit atingerea obiectivului de reducere a flotei de pescuit comunitare, care cuprind de asemenea stabilirea nivelurilor de referință ce

nu pot fi depășite în materie de capacitate de pescuit. Or, o interpretare a articolului 13 din Regulamentul nr. 2371/2002 conform căreia un stat membru ar putea compensa intrările de nave în flota sa de pescuit, intervenite după 1 ianuarie 2003, prin ieșiri necompensate anterioare acestei date ar fi contrară acestui obiectiv. Într-adevăr, această interpretare ar autoriza un stat membru să crească, în cadrul regimului său național de intrare și de ieșire, capacitatea flotei de pescuit a acestuia față de cea existentă la 1 ianuarie 2003 și nu ar permite astfel atingerea obiectivului prevăzut prin Regulamentul nr. 2371/2002, care constă în reducerea globală a flotei de pescuit comunitare.

72 În al treilea rând, referirea de la articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2371/2002 la ieșiri „prealabile" ce trebuie luate în considerare nu implică în niciun caz că aceste ieșiri pot fi anterioare datei de 1 ianuarie 2003. Acest termen vizează doar excluderea posibilității compensării unei intrări printr-o ieșire ulterioară. O astfel de posibilitate, care nu este exclusă într-un sistem de compensare simplă a intrărilor și a ieșirilor, ar fi contrară obiectivului de reducere a flotei de pescuit comunitare, din moment ce ar implica o creștere a acestei flote, fie și provizorie, atât timp cât ieșirea care trebuie să compenseze o intrare anterioară nu a fost încă efectuată. În definitiv, o asemenea posibilitate s-ar putea afla la originea a numeroase probleme de ordin practic, în special în cazul în care o viitoare ieșire programată, menită să compenseze o intrare deja efectuată, nu se materializează.

73 În al patrulea rând, interpretarea articolului 13 din Regulamentul nr. 2371/2002 susținută de Comisie este confirmată prin Regulamentul (CE) nr. 1242/2004 al Consiliului din 28 iunie 2004 de acordare de derogări noilor state membre de la anumite dispoziții ale Regulamentului (CE) nr. 2371/2002 privind nivelurile de referință pentru flotele de pescuit (JO L 236, p. 1, Ediție specială, 04/vol. 7, p. 207). Într-adevăr, Regulamentul nr. 1242/2004 a renunțat la stabilirea nivelurilor de referință pentru statele membre interesate, apreciind că o astfel de stabilire ar fi inutilă, dat fiind că menținerea capacității flotei de pescuit a acestor state la nivelul din momentul aderării lor, 1 mai 2004, este asigurată în întregime prin programul de intrare și de ieșire prevăzut la articolul 13 din Regulamentul nr. 2371/2002 [a se vedea considerentele (2), (3) și (4) ale Regulamentului nr. 1242/2004]. Dacă, așa cum susține Regatul Spaniei, singura limită impusă prin Regulamentul nr. 2371/2002

statelor membre ar fi aceea privind respectarea nivelurilor de referință, Regulamentul nr. 1242/2004 ar fi trebuit să stabilească niveluri de referință și pentru noile state membre. Această evoluție pare, așadar, să confirme teza susținută de Comisie conform căreia nivelurile de referință au valoare reală numai pentru statele membre care le depășeau la 1 ianuarie 2003, iar acestea vor deveni inutile după ce toate statele membre le vor fi respectat.

74 În al cincilea rând, interpretarea articolului în cauză susținută de către Comisie este confirmată de lucrările pregătitoare ale Regulamentului nr. 2371/2002. Într-adevăr, din Documentul nr. 15414/02 al președinției Consiliului din 12 decembrie 2002, care face o sinteză a propunerilor diferitelor delegații naționale asupra proiectului devenit ulterior Regulamentul nr. 2371/2002 și care a fost făcut public prin intermediul registrului documentelor acestei instituții, rezultă că șase state membre, și anume Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Finlandeză, Republica Italiană și Republica Portugheză, declaraseră că de la articolul 12 din proiect (devenit articolul 13 din Regulamentul nr. 2371/2002) ar trebui să reiasă cu claritate că obiectivul constă în evitarea depășirii nivelurilor de referință. Tribunalul a hotărât, în cursul ședinței, să includă acest document în dosarul cauzei, după ce a furnizat părților o copie în limba de procedură și după ce le-a invitat să își formuleze eventualele observații, fapt care a fost consemnat în procesul-verbal de ședință. Regatul Spaniei nu a formulat niciun comentariu cu privire la acest document.

75 În mod identic, Parlamentul European formulase la rândul său, în rezoluția legislativă privind același proiect – Rezoluția legislativă a Parlamentului European privind Propunerea de regulament a Consiliului privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor de pescuit în cadrul politicii comune a pescuitului [COM (2002) 185 — C5 0313/2002 — 2002/0114(CNS) (JO 2004, C 27 E, p. 112)] –, un amendament nr. 42 de înlocuire a termenilor „că, în orice moment, capacitatea de pescuit totală a intrărilor în flotă nu depășește capacitatea de pescuit totală a ieșirilor din flotă", cuprinși în propunerea de regulament supusă de către Comisie Consiliului, prin termenii „ca nivelurile de referință să nu fie depășite". Or, trebuie să se constate că aceste propuneri nu au fost reținute de către Consiliu în versiunea finală adoptată a articolului 13 din Regulamentul nr. 2371/2002.

76 În ce privește argumentul Regatului Spaniei întemeiat pe faptul că statele membre care au respectat în întregime nivelurile de referință ar fi penalizate prin transformarea capacității flotei lor de pescuit de la 1 ianuarie 2003 într-un plafon ce nu poate fi depășit pe viitor, trebuie să se constate, în lumina considerațiilor precedente, că acest efect rezultă direct de la articolul 13 din Regulamentul nr. 2371/2002. Or, după cum arată Comisia în mod întemeiat, Regatul Spaniei nu a atacat în timp util această ultimă dispoziție și nici nu a invocat în fața Tribunalului o excepție de nelegalitate față de aceasta.

77 Rezultă că, în contradicție cu susținerile Regatului Spaniei, dispoziția articolului 7 alineatul (1) din regulamentul atacat nu încalcă articolul 13 din Regulamentul nr. 2371/2002. Prin urmare, al doilea motiv trebuie respins ca fiind neîntemeiat.

*Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe o încălcare a principiului ierarhiei normelor, în măsura în care articolul 7 alineatul (1) din regulamentul atacat ar încălca dispozițiile articolului 11 din Regulamentul nr. 2371/2002*

Argumentele părților

78 Regatul Spaniei arată că articolul 11 alineatul (5) din Regulamentul nr. 2371/2002 autorizează în mod expres statele membre să nu ia în considerare, în scopul stabilirii bilanțului intrărilor și ieșirilor prevăzut la articolul 13 din același regulament, creșterea tonajului navelor de pescuit cu o vechime de cel puțin cinci ani care rezultă din lucrările de modernizare a punții principale pentru îmbunătățirea siguranței la bord, a condițiilor de lucru, a igienei și calității produselor. Or, articolul 7 alineatul (1) din regulamentul atacat include, printre elementele care trebuie luate în considerare pentru determinarea capacității exprimate în tonaj a flotei de pescuit a

unui stat membru, factorul $GT_S$ care ar corespunde creșterii în discuție. Prin urmare, prin includerea acestui factor, care ar trebui exclus în temeiul dispozițiilor articolului 11 alineatul (5) din Regulamentul nr. 2371/2002, articolul 7 din regulamentul atacat ar încălca principiul ierarhiei normelor, precum și jurisprudența Curții amintită la punctul 61 de mai sus.

79 Comisia arată că prezentul motiv demonstrează că Regatul Spaniei nu a înțeles aplicabilitatea articolului 7 alineatul (1) din regulamentul atacat. În opinia Comisiei, dacă factorul $GT_S$ nu ar fi fost inclus în formula matematică prevăzută în această dispoziție, creșterea tonajului datorată modernizării ar fi trebuit compensată printr-o ieșire a unei capacități echivalente a flotei. Această consecință ar fi avut un rezultat contrar celui urmărit prin articolul 11 alineatul (5) din Regulamentul nr. 2371/2002. Așadar, a fost necesar ca factorul $GT_S$, precedat de semnul pozitiv, să fie inclus în formula cuprinsă la articolul 7 alineatul (1) din regulamentul atacat. Același articol s-a limitat la transformarea într-o formulă matematică a neluării în considerare a creșterilor de capacitate care rezultă din operațiunile de modernizare a navelor, prevăzută la articolul 11 alineatul (5) din Regulamentul nr. 2371/2002.

Aprecierea Tribunalului

80 După cum arată Comisia în mod întemeiat, prezentul motiv are la bază o percepere eronată a efectului formulei matematice cuprinse la articolul 7 alineatul (1) din regulamentul atacat. Într-adevăr, pentru a se conforma acestei formule, fiecare stat membru trebuie să se asigure de menținerea în permanență a capacității exprimate în tonaj a flotei sale de pescuit ($GT_t$) la un nivel inferior sau egal cu cel existent la 1 ianuarie 2003 ($GT_{03}$).

81 Or, modernizarea navelor de pescuit prevăzută la articolul 11 alineatul (5) din Regulamentul nr. 2371/2002 implică o creștere a capacității flotei ($GT_S$), capacitatea

efectivă ($GT_t$) devenind astfel, prin adăugarea creșterii în discuție, superioară celei existente la 1 ianuarie 2003 ($GT_{03}$). În scopul menținerii situației de echilibru, formula avută în vedere la articolul 7 alineatul (1) din regulamentul atacat prevede ca factorul $GT_t$ să fie comparat cu factorul $GT_{03}$ majorat cu factorul $GT_S$ ($GT_{03} + GT_S$).

82 Contrar susținerilor Regatului Spaniei, rezultă că obligația care decurge de la articolul 11 alineatul (5) din Regulamentul nr. 2371/2002 de a nu lua în considerare creșterile de capacitate avute în vedere de această dispoziție impune adăugarea factorului $GT_S$ la factorul $GT_{03}$ în formula cuprinsă la articolul 7 alineatul (1) din regulamentul atacat. În caz contrar, s-ar încălca dispoziția articolului 11 alineatul (5) din Regulamentul nr. 2371/2002, din moment ce statul membru interesat ar avea, în această ipoteză, obligația de a efectua retragerea din flota sa a unei capacități cel puțin egale cu creșterea datorată unei modernizări, în scopul de a diminua capacitatea sa ($GT_t$) și de a nu depăși capacitatea existentă la 1 ianuarie 2003 ($GT_{03}$).

83 Din considerațiile de mai sus rezultă că prezentul motiv trebuie respins ca fiind neîntemeiat.

*Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe o încălcare a principiului protecției încrederii legitime*

Argumentele părților

84 Regatul Spaniei invocă o încălcare a principiului protecției încrederii legitime, întrucât regulamentul atacat este aplicat în mod retroactiv, și anume de la 1 ianuarie 2003, ceea ce ar putea cauza un prejudiciu persoanelor interesate. În replică, Regatul

Spaniei a precizat că prejudiciul care ar putea fi cauzat persoanelor interesate ar rezulta din introducerea, prin intermediul regulamentului atacat, a unei noi limitări a nivelului real a flotei de pescuit, care nu este prevăzută în Regulamentul nr. 2371/2002. În aceste condiții, Regatul Spaniei apreciază că argumentul conform căruia efectul retroactiv al regulamentului atacat ar fi justificat, întrucât se limitează la stabilirea modalităților de aplicare a Regulamentului nr. 2371/2002, intrat în vigoare la 1 ianuarie 2003, nu este valabil, din moment ce eventualele persoane interesate nu puteau identifica noile limitări pe care Comisia intenționa să le introducă.

85 Comisia susține, în principal, că acest motiv este vădit inadmisibil, întrucât nu este conform articolului 38 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție și jurisprudenței aferente. În opinia Comisiei, elementele esențiale de fapt și de drept pe care se întemeiază prezentul motiv nu reies în nicio situație din cererea introductivă, Regatul Spaniei limitându-se să susțină un prejudiciu pur ipotetic care ar fi cauzat persoanelor interesate, rezultat din efectul retroactiv al regulamentului atacat, fără a le identifica în mod clar și fără a explica care ar fi natura și originea prejudiciului pe care acestea l-ar suporta.

86 În subsidiar, Comisia apreciază că prezentul motiv este neîntemeiat. În opinia Comisiei, jurisprudența admite, în mod excepțional, intrarea în vigoare a unui act comunitar la o dată anterioară publicării sale, atunci când obiectivul ce trebuie atins o impune și atunci când încrederea legitimă a celor în cauză este respectată în mod corespunzător (Hotărârile Curții din 25 ianuarie 1979, Racke, 98/78, Rec., p. 69, punctul 20, și Weingut Decker, 99/78, Rec., p. 101, punctul 8, Hotărârea Curții din 9 ianuarie 1990, SAFA, C-337/88, Rec., p. I-1, punctul 13, Hotărârea Curții din 11 iulie 1991, Crispoltoni, C-368/89, Rec., p. I-3695, punctul 17, Hotărârea Curții din 20 noiembrie 1997, Moskof, C-244/95, Rec., p. I-6441, punctul 77, și Hotărârea Curții din 22 noiembrie 2001, Țările de Jos/Consiliul, C-110/97, Rec., p. I-8763, punctul 151). În speță, în măsura în care regulamentul atacat are ca obiect unic stabilirea modalităților de aplicare a obligațiilor impuse prin Regulamentul nr. 2371/2002, fără a-i adăuga vreun element nou, data de aplicare a regulamentului atacat nu poate fi decât data de intrare în vigoare a Regulamentului nr. 2371/2002, și anume 1 ianuarie 2003.

87 Comisia arată că argumentația Regatului Spaniei conform căreia regulamentul atacat ar fi adoptat măsuri care nu erau prevăzute în Regulamentul nr. 2371/2002 este întemeiată pe o premisă eronată, dat fiind că pretinsa nouă limitare, introdusă prin trimiterea din regulamentul atacat la nivelurile reale ale flotei de pescuit, reprezintă numai o simplă aplicare a programului de intrări și de ieșiri prevăzut la articolul 13 din Regulamentul nr. 2371/2002, după cum Comisia a explicat în răspunsul furnizat cu privire la al doilea motiv.

Aprecierea Tribunalului

88 Articolul 38 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură al Curții prevede că orice cerere introductivă trebuie să cuprindă obiectul litigiului și expunerea sumară a motivelor. Această dispoziție este redactată în termeni identici la articolul 44 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, iar cele două dispoziții reiau numai o cerință cuprinsă la articolul 21 din Statutul Curții de Justiție, care se aplică fără distincție acțiunilor introduse în fața Curții și celor introduse în fața Tribunalului (Hotărârea Curții din 18 iulie 2006, Rossi/OAPI, C-214/05 P, Rec., p. I-7057, punctul 36).

89 Din dispozițiile citate anterior rezultă că elementele esențiale de fapt și de drept pe care se întemeiază o acțiune trebuie să rezulte într-un mod coerent și comprehensibil din chiar textul cererii introductive și că acestea trebuie indicate într-un mod suficient de clar și de precis pentru a permite pârâtului să își pregătească apărarea, iar instanței comunitare să își exercite controlul (Hotărârea Curții din 9 ianuarie 2003, Italia/Comisia, C-178/00, Rec., p. I-303, punctul 6, și Hotărârea Curții din 14 octombrie 2004, Comisia/Spania, C-55/03, nepublicată în Recueil, punctul 23). Simpla invocare a principiului de drept comunitar a cărui încălcare este pretinsă, fără indicarea elementelor de drept și de fapt pe care se întemeiază această susținere, nu îndeplinește această cerință (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 15 septembrie 2005, Irlanda/Comisia, C-199/03, Rec., p. I-8027, punctul 51).

90 În speță, Regatul Spaniei s-a limitat să afirme în cererea introductivă că stabilirea intrării în vigoare a regulamentului atacat la 1 ianuarie 2003 ar constitui o încălcare a principiului protecției încrederii legitime, întrucât poate cauza un prejudiciu persoanelor interesate, fără să indice totuși elementele de fapt și de drept care permit să identifice, pe de o parte, prejudiciul probabil pretins și, pe de altă parte, persoanele interesate vizate. În aceste condiții, după cum susține Comisia în mod întemeiat, acest motiv nu îndeplinește cerințele dispozițiilor citate anterior din Regulamentul de procedură al Curții și din Regulamentul de procedură al Tribunalului și trebuie respins ca fiind inadmisibil.

91 În orice caz, argumentația invocată de Regatul Spaniei în replică pentru susținerea admisibilității acestui motiv, conform căreia prejudiciul suferit de părțile interesate ar rezulta din introducerea, în regulamentul atacat, a unei noi limitări a flotei de pescuit a statelor membre, fără a fi prevăzută prin Regulamentul nr. 2371/2002, reprezintă doar o simplă reiterare a argumentelor susținute în cadrul celui de al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului ierarhiei normelor. Or, după cum s-a arătat deja, acest motiv este neîntemeiat și trebuie respins.

92 Pe de altă parte, în măsura în care programul de intrare și de ieșire a flotei de pescuit, stabilit prin articolul 13 din Regulamentul nr. 2371/2002, a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2003, aplicarea regulamentului atacat începând cu aceeași dată nu poate încălca, contrar celor susținute de Regatul Spaniei, pretinsa încredere legitimă a persoanelor interesate.

93 Din toate cele arătate rezultă că acest motiv trebuie respins.

*Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe pretinsul caracter arbitrar al regulamentului atacat*

Argumentele părților

94 Regatul Spaniei susține că articolul 6 din regulamentul atacat restrânge luarea în considerare a retragerilor de nave la perioada 1 ianuarie 2000-31 decembrie 2002, introducând o limitare inexistentă în Regulamentul nr. 2371/2002. În opinia Regatului Spaniei, nivelurile de referință se raportează, ca și POP, la anul 1997. În plus, din expresia „se compensează prin retragerea prealabilă, fără ajutor public", utilizată la articolul 13 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul nr. 2371/2002, ar reieși că nu există nicio limitare în timp pentru luarea în considerare a retragerilor efectuate. Prin urmare, limitarea efectuată de regulamentul atacat ar fi arbitrară.

95 Regatul Spaniei consideră inadmisibile nivelurile de referință pe care regulamentul atacat i le aplică, întrucât Comisia ar fi introdus în acest regulament o nouă normă care face inutilizabil nivelul de referință în calitate de element de administrare a flotei și care penalizează Regatul Spaniei printr-o reducere de 240 000 GT, în contextul în care au fost autorizate creșteri substanțiale ale tonajului pentru Țările de Jos, Irlanda și Regatul Unit.

96 Abordarea adoptată de către Comisie ar încălca în mod arbitrar interesele legitime ale Regatului Spaniei, confundând conceptele de nivel de referință și de nivel real al flotei. Puterea de apreciere considerabilă a Comisiei în evaluarea situațiilor economice complexe nici nu o exonerează de obligația de a respecta regulamentele Consiliului, precum și propriile regulamente și nici nu justifică o interpretare restrictivă a drepturilor pe care Regatul Spaniei le-a dobândit prin îndeplinirea

obiectivelor celui de al patrulea POP, nici asimilarea acestui stat cu statele membre care nu și-au îndeplinit obligațiile, aplicându-i, în materie de retrageri, un tratament egalitar depreciativ inacceptabil.

97 Comisia subliniază că articolul 6 din regulamentul atacat reprezintă o excepție de la articolul 13 din Regulamentul nr. 2371/2002, care nu prevede dispoziții tranzitorii și care, în principiu, interzice, de la 1 ianuarie 2003, orice intrare de nave în flota de pescuit care nu este asociată unei retrageri a unei capacități cel puțin echivalente. Articolul 6 ar determina numai asigurarea tranziției între programul anterior de intrări și de ieșiri și noul sistem, prin luarea în considerare a autorizațiilor administrative de construcție de nave acordate anterior de un stat membru. Astfel, articolul 6 ar apăra dreptul titularilor unei autorizații acordate în perioada 1 ianuarie 2000-31 decembrie 2002 de a introduce, fără retragerea prealabilă a unei capacități echivalente, noua navă a acestora în flota de pescuit a statului membru interesat. Prin urmare, această dispoziție ar proteja încrederea legitimă a armatorilor titulari ai unei autorizații de construcție.

98 Luarea în considerare a autorizațiilor acordate în cursul unei perioade limitate ar fi justificată de caracterul excepțional al articolului 6 din regulamentul atacat. Comisia arată în acest sens că, în propunerea sa inițială, această perioadă a fost stabilită la un an, și anume perioada 1 ianuarie-31 decembrie 2002. Totuși, în urma observațiilor diverselor state membre, între care și Regatul Spaniei, și a informațiilor transmise la cererea Comisiei de către autoritățile naționale competente în materie de pescuit, Comisia ar fi hotărât să extindă perioada de referință de la un an la trei ani.

99 Această perioadă de trei ani ar răspunde unor criterii obiective, și anume timpul scurs între acordarea autorizației administrative de construcție și intrarea navei în flota de pescuit, estimat de către Comisie la aproximativ trei ani pe baza experienței sale și ținând seama de toate etapele intermediare, precum încheierea contractului,

construirea și lansarea navei. În plus, stabilirea începutului perioadei de referință la 1 ianuarie 2000 ar corespunde începutului planului plurianual privind măsurile structurale în sectorul pescuitului, aprobat pentru perioada 2000-2006.

100 Ar rezulta că nu poate fi admisă afirmația Regatului Spaniei conform căreia începutul perioadei de referință pentru luarea în considerare a autorizațiilor administrative acordate înainte de 1 ianuarie 2003 ar trebui decalată la 1997.

101 Comisia apreciază că, prin această afirmație, Regatul Spaniei încearcă să extindă o excepție prevăzută pentru cazurile în care o autorizație administrativă națională fusese acordată anterior și nu fusese urmată, înainte de 1 ianuarie 2003, de intrarea efectivă a noii nave în flotă la toate ieșirile pe care flota sa le-ar fi înregistrat din 1997. În orice caz, Regatul Spaniei nu a susținut că s-ar fi acordat autorizații administrative de construcție înainte de 1 ianuarie 2000 pentru nave care nu intraseră în flotă la 1 ianuarie 2003.

102 În opinia Comisiei, prin această afirmație, Regatul Spaniei urmărește generalizarea dispoziției tranzitorii și excepționale a articolului 6 din regulamentul atacat, cu încălcarea articolului 13 din Regulamentul nr. 2371/2002 și a obligațiilor care reveneau Comisiei în cursul adoptării modalităților de aplicare a acestei ultime dispoziții.

103 Comisia mai reamintește puterea largă de apreciere de care se bucură legislatorul comunitar, conform jurisprudenței, în împrejurări care implică evaluarea unei situații economice complexe, precum în materie de politică agricolă comună și de pescuit (Hotărârea Curții din 19 februarie 1998, NIFPO și Northern Ireland Fishermen's Federation, C-4/96, Rec., p. I-681, punctele 41 și 42, și Hotărârea Curții

din 25 octombrie 2001, Italia/Consiliul, C-120/99, Rec., p. I-7997, punctul 44). Comisia apreciază că, în speță, Regatul Spaniei nu a adus nici cea mai mică dovadă în sensul că și-ar fi depășit în mod evident limitele acestei puteri de apreciere.

104 În sfârșit, Comisia precizează că aceste creșteri de tonaj pentru alte state membre, invocate de către Regatul Spaniei, corespund revizuirilor obiectivelor celui de al patrulea POP, solicitate de către aceste state înainte de 31 decembrie 2002 și în legătură cu care nu fusese încă luată nicio decizie la 1 ianuarie 2003. Or, Regatul Spaniei nu ar fi introdus o astfel de cerere.

Aprecierea Tribunalului

105 În materie de politică agricolă, care, în temeiul articolului 32 alineatul (1) CE, cuprinde și pescuitul, jurisprudența recunoaște instituțiilor o importantă putere de apreciere, date fiind responsabilitățile pe care tratatul le conferă acestora (Hotărârea Curții din 11 martie 1987, Van den Bergh en Jurgens/Comisia, 265/85, Rec., p. 1155, punctul 31, Hotărârea Curții din 8 aprilie 1992, Mignini, C-256/90, Rec., p. I-2651, punctul 16, și Hotărârea NIFPO și Northern Ireland Fishermen's Federation, punctul 103 de mai sus, punctul 57).

106 Totuși, jurisprudența recunoaște de asemenea că, dacă analiza dispozițiilor unei măsuri indică o diferență de tratament arbitrară, și anume o diferență lipsită de o justificare suficientă și care nu este întemeiată pe criterii de natură obiectivă (Hotărârea Curții din 15 septembrie 1982, Kind/CEE, 106/81, Rec., p. 2885, punctul 22, Hotărârea Curții din 13 noiembrie 1990, Marshall, C-370/88, Rec., p. I-4071, punctul 24, și Hotărârea Tribunalului din 20 martie 2001, T. Port/Comisia, T-52/99, Rec., p. II-981, punctul 82), această măsură trebuie anulată, pe motiv de încălcare a interdicției de discriminare prevăzute la articolul 34 alineatul (2) al doilea paragraf CE, care impune ca situațiile comparabile să nu fie tratate în mod diferit, cu excepția cazurilor în care o diferențiere este justificată obiectiv (Hotărârea NIFPO și

Northern Ireland Fishermen's Federation, punctul 103 de mai sus, punctul 58, și Hotărârea Curții din 5 octombrie 1994, Germania/Consiliul, C-280/93, Rec., p. I-4973, punctul 67).

107 Prin urmare, se impune a se verifica dacă dispoziția articolului 6 din regulamentul atacat implică o diferență de tratament arbitrară. În acest sens, trebuie arătat că această dispoziție reprezintă o excepție de la regula prevăzută la articolul 13 din Regulamentul nr. 2371/2002, care impune luarea în considerare, pentru nevoile programului de compensare a intrărilor și ieșirilor, a capacității reale a flotei de pescuit a unui stat membru la 1 ianuarie 2003. Într-adevăr, de la articolul 6 din regulamentul atacat coroborat cu anexa II la respectivul regulament, care stabilește normele pentru calcularea capacității de pescuit în ceea ce privește tonajul ($GT_{03}$) și puterea ($KW_{03}$) la 1 ianuarie 2003, rezultă că navele de pescuit care intră în flota de pescuit ulterior acestei date sunt tratate ca și cum ar fi făcut deja parte din flotă la acea dată, atunci când sunt îndeplinite condițiile impuse la articolul 6 menționat privind existența unei autorizații administrative de construcție acordate de statul membru interesat în perioada 1 ianuarie 2000-31 decembrie 2002 și respectarea unei perioade maxime de trei ani între data acestei decizii și intrarea navei în flotă.

108 După cum reiese din considerentul (8) al regulamentului atacat și din explicațiile furnizate de către Comisie, această excepție a fost introdusă în scopul asigurării unei tranziții între regimul anterior al intrărilor și ieșirilor și noul sistem stabilit prin Regulamentul nr. 2371/2002. Mai concret, prin excepția în cauză, Comisia a urmărit să asigure protecția încrederii legitime a armatorilor care erau titulari ai unei autorizații de construcție a unei nave de pescuit în cadrul regimului național al intrărilor și ieșirilor stabilit și notificat Comisiei conform articolului 6 din Decizia 97/413, dar a căror navă în cauză nu a putut intra în flota de pescuit a statului membru interesat înainte de 1 ianuarie 2003. Luându-se în considerare absența din cuprinsul Regulamentului nr. 2371/2002 a dispozițiilor tranzitorii care reglementează această situație, intrarea unei nave în flota de pescuit a statului membru interesat după 1 ianuarie 2003 ar fi fost posibilă în lipsa acestei excepții doar dacă ar fi fost corelată cu retragerea unei alte nave, având o capacitate cel puțin egală.

109 Or, întrucât o asemenea condiție nu era previzibilă la momentul la care a fost acordată autorizația, impunerea ulterioară a acesteia ar fi încălcat încrederea legitimă a titularilor unei autorizații administrative care au investit sume importante pentru construirea unei nave de pescuit a cărei intrare în flotă ar fi devenit problematică. Astfel, articolul 6 din regulamentul atacat a permis intrarea în flota de pescuit a unei astfel de nave după 1 ianuarie 2003, cu condiția totuși ca autorizația administrativă de construcție să fi fost eliberată în cursul unei perioade de referință cuprinse între 1 ianuarie 2000 și 31 decembrie 2002 și ca nava să fi fost înregistrată cel târziu în trei ani de la data deciziei administrative care a autorizat construirea acesteia. Perioada de referință de un an (1 ianuarie-31 decembrie 2002) propusă inițial de către Comisie a fost prelungită la trei ani, la cererea unor state membre, pentru a coincide cu începutul POP pentru perioada 2000-2006. În plus, impunerea unei perioade maxime de trei ani între data deciziei care acordă autorizația administrativă de construcție și intrarea noii nave de pescuit în flota de pescuit corespunde, după cum a arătat Comisia, duratei normale de construcție a unei astfel de nave.

110 Ținând seama de considerațiile de mai sus, excepția acordată prin articolul 6 din regulamentul atacat nu poate fi considerată ca fiind arbitrară. Dimpotrivă, ea se întemeiază pe criterii obiective și este pe deplin justificată de necesitatea de a proteja încrederea legitimă a titularilor de autorizații de construcții de nave de pescuit eliberate anterior intrării în vigoare a Regulamentului nr. 2371/2002.

111 Argumentația Regatului Spaniei nu este de natură să infirme această concluzie. Trebuie arătat, în acest sens, că înțelesul argumentației privind acest motiv dezvoltat în înscrisurile Regatului Spaniei este dificil de perceput și că Regatul Spaniei pare să își reitereze afirmațiile, neîntemeiate, invocate în susținerea celui de al doilea motiv. Mai precis, Regatul Spaniei a susținut în înscrisurile sale că regulamentul atacat permitea luarea în considerare a retragerilor efectuate în cursul perioadei cuprinse între 1 ianuarie 2000 și 31 decembrie 2002, deși această perioadă ar fi trebuit să înceapă din anul 1997. În această privință, se impune mai întâi constatarea că luarea în considerare a retragerilor efectuate în cursul perioadei sus-menționate este

autorizată prin regulamentul atacat doar în măsura în care aceste retrageri ar fi determinat acordarea de autorizații administrative de construcție corespunzătoare, iar navele ce urmau a fi construite nu ar fi intrat încă în flota de pescuit la 1 ianuarie 2003.

112 În plus, extinderea până în anul 1997 a perioadei de referință ar fi utilă doar dacă, în același timp, perioada cuprinsă între acordarea autorizației și înregistrarea navei, prevăzută la articolul 6 din regulamentul atacat, ar fi stabilită la cel puțin șase ani, în loc de trei ani. O astfel de perioadă pentru construirea unei nave de pescuit pare, la prima vedere, excesivă și necorespunzătoare duratei normale de construcție a unei astfel de nave. Pe de altă parte, în înscrisurile sale, Regatul Spaniei nu a abordat deloc problema duratei de construcție a unei nave de pescuit și, prin urmare, nu a indicat motivele pentru care s-ar impune stabilirea unei perioade de construcție mai lungi.

113 În cursul ședinței, Regatul Spaniei a afirmat că Spaniei îi este necesară stabilirea unei perioade de construcție de cinci ani, pentru motivul că, pe de o parte, legislația spaniolă aplicabilă anterior intrării în vigoare a Regulamentului nr. 2371/2002 acordă titularilor unei autorizații de construcție o perioadă de cinci ani pentru construirea noii lor nave și pentru a introduce această navă în flota de pescuit spaniolă și, pe de altă parte, că numărul mare de cereri de construcție a acestor nave în Spania și numărul redus de șantiere disponibile determină ca, în această țară, durata medie efectivă de construcție a navelor de acest tip să fie de cinci ani.

114 Comisia a răspuns că nu primise din partea statelor membre care solicitaseră o prelungire a perioadei de construcție propuse inițial niciun element de informare obiectiv și precis care să permită stabilirea duratei exacte a prelungirii ce trebuie acordată. În aceste condiții, pe baza estimărilor experților săi, Comisia a ajuns la concluzia că o perioadă de trei ani este pe deplin suficientă pentru construirea unei nave de acest tip.

115 Regatul Spaniei a contestat aceste afirmații, susținând că delegația acestuia s-a manifestat cu privire la această problemă în cursul reuniunilor comitetului care au precedat adoptarea regulamentului atacat. Într-adevăr, din procesul-verbal al reuniunii din 16 iulie 2003 a comitetului rezultă că, într-adevăr, Spania menționase în cursul intervenției sale că perioada propusă de către Comisie este prea scurtă și că, prin urmare, începutul acestei perioade trebuie să corespundă anului 1998. Totuși, după cum a arătat Comisia, fără a fi contrazisă, Regatul Spaniei nu a menționat în acel moment nici argumentele invocate în cursul ședinței, nici o altă motivare în sprijinul acestei poziții.

116 În aceste condiții, Tribunalul apreciază că argumentele Regatului Spaniei, invocate pentru prima dată în cursul ședinței, sunt tardive și, prin urmare, inadmisibile. În orice situație, aceste argumente nu sunt susceptibile de a contesta caracterul rezonabil și nearbitrar al perioadei de trei ani stabilite prin articolul 6 din regulamentul atacat și nici să demonstreze că durata aceleiași perioade este rezultatul unei vădite erori de apreciere din partea Comisiei. Într-adevăr, deși Comisia a avut obligația să stabilească durata perioadei în discuție în funcție de criterii obiective și într-un mod nearbitrar, în schimb, nu avea nicio obligație de a valida, în integralitate, propunerile aferente formulate de statele membre, ceea ce, în definitiv, ar fi fost imposibil, dat fiind caracterul disparat al diferitelor reglementări naționale în materie.

117 În sfârșit, în ceea ce privește creșterile nivelurilor de referință pe care Comisia le-ar fi acordat altor state membre, însă nu și Spaniei, se impune constatarea că acestea nu sunt susceptibile să determine un tratament arbitrar și discriminatoriu față de acest stat. Într-adevăr, în măsura în care, după cum însuși Regatul Spaniei afirmă, capacitatea flotei de pescuit a acestuia la 1 ianuarie 2003 era inferioară nivelului său de referință, o creștere a acestui nivel nu i-ar fi adus un profit și ar fi fost, prin urmare, lipsită de sens, întrucât, după cum s-a amintit în cadrul analizei celui de al doilea motiv (a se vedea în special punctele 69-76 de mai sus), programul compensărilor intrărilor și ieșirilor instituit prin Regulamentul nr. 2371/2002 implică imposibilitatea creșterii capacității flotei de pescuit a unui stat membru peste nivelul acesteia existent la 1 ianuarie 2003.

118 Din toate considerațiile de mai sus rezultă că acest motiv trebuie respins ca fiind neîntemeiat, precum și acțiunea în totalitate.

**Cu privire la cheltuielile de judecată**

119 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Regatul Spaniei a căzut în pretenții, se impune obligarea acestuia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor Comisiei.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a cincea)

declară și hotărăște:

**1) Respinge acțiunea.**

**2) Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.**

Vilaras Dehousse Šváby

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 3 mai 2007.

Grefier Președinte

E. Coulon M. Vilaras